

РЕШЕНИЕ

№ 2780

гр. София, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в закрито заседание на 26.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **2480** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от Дирекция „Социално подпомагане“ М. от Директора на дирекцията чрез юрисконсулт Х. срещу Постановление от 15.02.2022г. с изх. № 6714/15.02.2022г. на Частен съдебен изпълнител С. Я., рег. № 844, с район на действие СРС, по изпълнително дело № 202118440401841, с което на Дирекцията е наложена глоба, на основание чл. 290 от АПК, в размер от 300 лева, поради установено неизпълнение на съдебно решение по АД № 11257/2020г. на АССГ, второ отделение, 52 ри състав. Молят за отмяна на постановлението, като считат, че ЧСИ не е съобразил, че неизпълнението на задължението не е по волята на административния орган, а само и единствено поради категоричното нежелание на детето да бъде предадено и да се върне при майка си. Считат, че Дирекцията е изпълнила задължението да възстанови положението от преди издадената незаконосъобразна заповед, като е задължила К. С. със задължително предписание №П-Д-С-М-001/19.01.2022г. да предаде детето на майката на 25.01.2022г. в 11ч., на адреса на родителя.

Считат, че обект на производството е незаместимо задължение дете да бъде предадено на майка му, което е човешко същество със собствена воля. Намира за приложим принципа на §1, т. 5от ДР на ЗЗдетето и закрепен в редица международни актове, а именно – „съблюдаване на най-добрия интерес на детето“. Считат, че ЧСИ е подходил формално и не е съобразил спецификата и деликатността на ситуацията. Сочат, че Дирекцията е издала предписание от 19.01.2022г. и е готова да съдейства на органа, който трябва, но не е предоставил указания какво трябва да се направи, но не го е сторил. Считат, че глобите не съответстват и на целта на закона, тъй като не

допринасят за изпълнение на задължението.

Делото е постъпило в съда чрез ЧСИ, който е приложил становище, в което подробно описва провешите се производства, респ. фактически предпоставки и извежда извод за законосъобразност на оспореното постановление.

Съдът, в настоящия състав, като се запозна с приложените доказателства и становищата на страните, и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество се явява неоснователна.

За да постанови оспореното постановление за налагане на глоба на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ М. СО, ЧСИ е съобразил от фактическа страна следното:

Изпълнителното дело е образувано по молба от вискателя В. П. Д. срещу длъжника – Дирекция „ДСП“ М..

Със същото е поискано съдействие за изпълнение на съдебно решение № 843/15.02.2021г. на АССГ, второ отделение, 52-ри състав, с което решение органът е задължен да възстанови служебно съществуващото фактическо положение преди разпореждане по предварително изпълнение на Заповед № ЗД-ДСМ-013/06.07.2020г., с която детето П. В. Д. е , [дата на раждане] е настанен в семейството на К. З. С., като върне детето на неговата майка при конкретно посочен адрес в [населено място].

До длъжника е изпратена покана за доброволно изпълнение №41843/14.09.2021г., връчена на 17.09.2021г. , с която същият е уведомен за образуваното дело и за задължението си в 14-дневен срок да изпълни задължението си по решението. Същият е уведомен, че в случай на неизпълнение в срок, ще му бъде наложена глоба в размер от 300 лева. Срокът за доброволно изпълнение от страна на органа е изтекъл на 01.10.2021г.

До тази дата няма данни за предприемане на действия по изпълнение.

На 12.01.2022г. е депозирано становище от органа – длъжник в деловодството на ЧСИ, че е готов да изпълни задължението си по изпълнителното дело , като моли съдебният изпълнител да определи място и час за предаване на детето на майка му В. Д.. Към същото е приложено копие от писмо до К. С. от 07.01.2022г., лицето, при което детето е настанено, с която последната се уведомява за наложената на длъжника глоба. Депозирани са и молба, с която датата и мястото за изпълнение на задължението чрез предаване на детето, да бъде указано и на С.. На 17.01.2022г. вискателят В. Д. е депозирала молба с посочени дата и място за предаване, като е съобразен учебния график на детето.

В тази връзка до Директора на ДСП М. е изпратено указание, че следва да организира предаването на детето на 25.01.2022г. в 11ч. на адреса на майката и вискателна в производството.

Съобщението е връчено на 18.01.2022г., като до 25.01.2022г. ДСП не е изпратила становище, нито е представила доказателства за извършени действия по изпълнението. На 25.01.2022г. е извършена проверка от кантората на ЧСИ за извършени дейности, при което е съставен протокол. Детето не е предадено на посочените място, дата и час, но се е явило лицето, при което е настанено, както и представител на ДСП. Същият е представил на ЧСИ Предписание, издадено от него и адресирано до К. С. от 19.01.2022г. Със същото С. е уведомена, че следва да предаде детето до 25.01.2022г., като е връчено на 20.01.2022г. Представено е и копие на писмо от детето П. Д. от 16.01.2022г., с което същият заявява нежелание да се върне в дома

на майка си.

Представителят на ЧСИ, явил се на адреса установява, че представителят на ДСП М. не провежда разговори с лицата, присъствали на производството в насока за необходимост от изпълнение на съдебното решение, нито каквито и да е действия за определяне на нова дата, място и час за изпълнение. ЧСИ приема, че органът е длъжен служебно, без нови указания от негова страна, да реализира предаването, а не са използвани наличните възможности, вкл. чрез сезиране на МВР.

На 27.01.2022г. ДСП М. входира при ЧСИ отново предписанието до С. от 19.01.2022г., както и писмото от детото П. Д. от 16.01.2022г.

До длъжника е изпратено следващо писмо от 08.02.2022г. с указание в седмодневен срок да представи доказателства дали така представеното негово предписание е и влязло в сила, както и дали е наложена санкция на адресата на същото. На 14.02.2022г. при ЧСИ е входиран отговор, че предписанието не е влязло в сила, както и не е наложена глоба на С..

Постъпила е молба от взискателя с искане на длъжника да бъде наложена глоба, поради продължаващото неизпълнение на задължението по цитираното съдебно решение. Счита, че не са предприети всички предоставени на органа законови мерки, чрез организиране на медиация, издаване на заповед по чл. 30, ал.2 от Закона за детето и чл. 33, ал.4 от ППЗЗдетето – за временно прекратяване на настаняването до произнасянето от съда.

С оглед горното, ЧСИ е приел, че към 14.02.2022г. Директорът на Дирекция Социално подпомагане М. не е изпълнил задължението си, произтичащо от Решение № 843/15.02.2021г. на АССГ, като възстанови положението отпреди отменената заповед №ЗД/Д-СМ-013/06.07.2020г.

ЧСИ излага становище и по възраженията на длъжника, като счита, че в процесния случай не може да отчете кой е най-висшият интерес на детето, а следва да изпълни съдебното решение. Посочил е, че Законът за закрила на детето предоставя няколко възможности за органа, които не са изчерпани. С оглед решението на съда, същият е можел да издаде заповед за временно прекратяване на настаняването до произнасяне на съда по чл. 30, ал. 2 от ЗЗД и чл. 33, ал.4 от ППЗЗД. Същият е могъл и да оттегли исканията си за настаняване на детето в семейството на К. С., по което искане е образувано [населено място] № 35528/2020г. на СРС, решението по което не е влязло в сила. Срокът за настаняване на детето извън семейството, според решението, е три години от влизането му в сила или настъпване на законна причина за изменение или прекратяване на постановената мярка за защита. Не са представени доказателства органът да е уведомил съда за промяна в обстоятелствата – за отмяната на заповедта му за настаняването на детето извън семейството или за отказа на съда, постановен по неговото искане, за издаване на заповед от закрила от домашно насилие от страна на майката В. Д.. ЧСИ приема, че органът не е изчерпал всички налични законови възможности, с което осъществява неизпълнение на решението, поради което е наложил глобата.

Съдът намира жалбата за неоснователна, но при съобразяване на следното уточнение: Приема се тезата, че при налично задължение за изпълнение на указанията от Решение № 843/15.02.2021г. на АССГ по АД №11257/2020г., влязло в сила на 08.07.2021г., е бил предоставен едномесечен срок на ДСП М. да изпълни диспозитива на решението, а именно - да възстанови служебно положението, съществувало преди изпълнението на отмененото разпореждане на Заповед № ЗД-ДС-М-013/06.07.2020г.

на същия орган за настаняване на детето П. Д. извън семейството, а именно – при лицето К. С.. Установените към момента на издаване на оспореното Постановление на ЧСИ действия не са изчерпали законовите възможности на органа по конкретното указание, респ. не са довели до търсения резултат. Споделят се изводите на ЧСИ относно необходимостта от конкретна преценка с критерий защита на интереса на детето, който е най-висшата ценност във всяко такова производство. В процесния случай обаче органът е следвало да извърши необходимите действия, вкл. в качеството си длъжник по изпълнението, като предяви и Решение от 28.06.2021г. на СРС, 80ти състав, с което детето, по реда на чл. 28 от Закона за защита на детето е настанено при същото лице К. С. за срок от три години. По аргумент от чл. 28, ал. 4 от ЗЗдет решението подлежи на незабавно изпълнение, въпреки оспорването му. Следователно, пред органа е налице колизия в рамките на изпълнение на задълженията му, произтичащи от два различни съдебни акта. Следва да бъде съобразено обаче, че съгласно чл. 27а, ал.7 от ЗЗдетето, при постановяване на решение по чл. 28 от ЗЗдетето / по гражданскоправен ред/, оспорването по административен ред на наложената временна административна мярка от страна на съответната ДСП, се прекратява, респ. постановен по нея съдебен акт е недопустим, поради липса на предмет. Горното следва от временния характер на мярката, наложена от административния орган и наличието на разрешение от компетентния съд / съответният районен съд/, който разглежда въпроса за необходимостта от настаняването на дете извън семейството независимо от мотивите на органа при налична предшестваща административна мярка. Следователно, законодателят е придал превес на разрешаването на въпроса в такива ситуации от съответния районен съд, който дължи произнасяне по аналогични въпроси за преценка на предпоставките за настаняване на детето извън дома. В случая, това е разрешението на СРС по цитираното дело, което подлежи на незабавно изпълнение. За пълнота, следва да бъде отбелязано, че решението на АССГ, макар и влязло в сила на 08.07.2021г. /след постановяване на решението на СРС от 28.06.2021г./, то е постановено на 15.02.2021г., т.е. преди разрешаване на въпроса от СРС, като съдът е отчел наличието на висящо дело по чл. 28 от ЗЗдетето, както и липсата на съдебен акт, постановен по него към момента на постановяване на решението на АССГ.

Всички тези въпроси обаче следва да бъдат предявени на ЧСИ в рамките на образуваното изпълнително производство със съответно сезиране – за спиране на същото до влизане в сила на решението, респ. за прекратяване при преценка за наличие на обстоятелствата за това.

Процесното постановление за налагане на глоба е за неизпълнение към 14.02.2022г. на всички предвидени способи от страна на ДСП на съдебното решение на АССГ, вкл. чрез издаване на заповед по чл. 30, ал.2 от ЗЗдет. Такива факти и обстоятелства се установяват по делото, поради което жалбата срещу същото се явява неоснователна. Дали обаче са налице други предпоставки, препятстващи органът да изпълни това задължение поради настъпили впоследствие факти, вкл. нормативни, които да изменят хода на изпълнителното производство, следва същият да прецени и заяви пред съдебния изпълнител, а не да бездейства. Още повече, че предмет на настоящото производство е формалното изпълнение на вменени от закона правомощия по изпълнение на решението, каквито не се установяват, както правилно е приел и съдебният изпълнител. Постановлението, предмет на делото, не е това за образуване на изпълнителното производство, а конкретно наложената глоба за

неизпълнение на конкретни допустими действия към 14.02.2022г.

По изложените съображения и на основание чл. 298 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Дирекция „Социално подпомагане“ М., подадена от Директора на дирекцията чрез юрисконсулт Х. срещу Постановление от 15.02.2022г. с изх. № 6714/15.02.2022г. на Частен съдебен изпълнител С. Я., рег. № 844, с район на действие СРС, по изпълнително дело № 202118440401841, с което на Дирекцията е наложена глоба от 300 лева, на основание чл. 290 от АПК, поради установено неизпълнение на съдебно решение по АД № 11257/2020г. на АССГ, второ отделение, 52 ри състав.

Решението е окончателно.

Преписи да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: